

ORĘDOWNIK

STAROSTWA I POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby, przynajmniej raz w tygodniu. — Prenumerata kwartalna 360 mk., miesięczna 150 mk. — Poszczególne numery 20 mk.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 40.— marek od jednolamowego wiersza drobnego druku, reklamy 60.— marek od wiersza.

Redakcja: Starostwo w Pucku. — Nakład i drukarnia: „Drukarnia Gdańska“ Tow. Akc., Gdańsk.

Nr. 50.

Puck, środa, dnia 5 lipca 1922 r.

Rok 36.

Cześć Urzędowa.

- Treść:** 380. Ustawa z dnia 26. X. 21 o opłatach stemplowych od weksli.
381. Ustawa z dnia 24. III. 22 w przedmiocie zmiany art. 17 ustawy z dnia 26. X. 21 o opłatach stemplowych od weksli.
382. Obwieszczenie w sprawie opłat stemplowych od podań.
Ogłoszenie.

380.

Ustawa z dnia 26 października 1921 r. o opłatach stemplowych od weksli.

Art. 1. Weksle ciągnione (przekazowe) i proste (własne), wystawione w kraju, jak również weksle, wystawione zagranicą, lecz płatne w kraju, podlegają następującej opłacie:

Przy sumie weksla do mk.	Stawka wynosi mk.
1.000	3
2.000	6
3.000	9
4.000	12
5.000	15
6.000	18
7.000	21
8.000	24
9.000	27
10.000	30
20.000	60
30.000	90
40.000	120
50.000	150
60.000	180
70.000	210
80.000	240
90.000	270
100.000	300
200.000	600
300.000	900
400.000	1200
500.000	1500
600.000	1800
700.000	2100
800.000	2400
900.000	2700
1.000.000	3000

Od każdego dalszego 1 000 000 mk. przypada opłata w kwocie 3000 mk., przyczem niecały milion liczy się za cały.

Gdy termin płatności weksla przypada później, niż w trzy miesiące od daty wystawienia, albo gdy weksla z oznaczonym terminem płatności, albo płatnego za okazaniem lub w pewien czas po okazaniu, nie przedstawiono do zapłaty z upływem trzech miesięcy od daty wystawienia, należy opłacić podwójną, względnie ponowną stawkę.

Weksle, wystawione bez określenia kwoty długu (niewypełnione, blanco weksle) opłaca się tak, jakoby opiewały na 500 000 mk. Najpóźniej w przeciągu ośmiu dni po wpisaniu kwoty długu należy w drodze dopłaty uiszczyć się z całkowitej opłaty, przewidzianej niniejszą ustawą, o ile kwota długu przewyższa 500 000 mk.

Weksle, nie zawierające daty wystawienia i płatności, względnie jednej z tych dat, opłaca się zgóry dwukrotną stawką.

Weksel, wystawiony lub akceptowany przez Skarb Państwa albo instytucję państwową, opłacie nie podlega.

Art. 2. Weksle, wystawione i płatne zagranicą, lecz przesłane do kraju, podlegają połowie opłaty, unormowanej w art. 1.

Art. 3. Każdy dalszy egzemplarz weksla, jakoteż wszystkie żyrowane kopje weksla podlegają tej samej opłacie, co egzemplarz pierwszy, jednakże w razie wystawienia weksla w dwóch lub więcej egzemplarzach, egzemplarz, wystawiony jedynie w celu akceptacji zagranicą, nie podlega opłacie, gdy na jego pierwszej stronie umieszczono napis, że weksel został wystawiony jedynie w celu akceptacji, i gdy odwrotną stronę weksla zupełnie przekreślono.

Art. 4. Każda w kraju uskuteczniiona prolonga weksli, wymienionych w art. 1, podlega opłacie, unormowanej w art. 1.

Prolonga weksli, wymienionych w art. 2, podlega połowie tej opłaty.

Art. 5. Akcept, indos, poręczenie i pokwitowanie, umieszczone na wekslu, nie podlegają opłacie.

Art. 6. Opłaty stemplowe, przypadające od weksli, wystawionych na walutę zagraniczną, oblicza się według skali przerachowania jej na walutę polską, ustanowionej przez Ministerstwo Skarbu.

Art. 7. Do uiszczenia opłaty, przypadającej od weksli, obowiązani są solidarnie wystawca

weksła, wszyscy, którzy weksel podpisali, akceptowali lub indosowali, oraz posiadacz weksła. Obowiązek ich wszakże odnosi się tylko do opłat, które miały być uiszczone przed nabyciem, względnie przed dalszem odstąpieniem weksła przez nich.

Art. 8. Opłatę należy uiścić:

1. przy wekslach, wystawionych w granicach Rzeczypospolitej, przed położeniem pierwszego podpisu;
2. przy wekslach, wystawionych zagranicą, przed upływem dni ośmiu od chwili otrzymania weksła z zagranicy, a w każdym razie przed puszczeniem go w obieg przez pierwszego nabywcę.

Dopłatę należy uiścić:

1. przy wekslach, płatnych za okazaniem, lub w pewien czas po okazaniu, a nie przedstawionych do zapłaty z upływem trzech miesięcy od daty wystawienia (art. 1 ust. 3), najdalej drugiego dnia po upływie tego terminu;
2. przy wekslach z oznaczonym terminem płatności, a nie przedstawionych do zapłaty z upływem trzech miesięcy od daty wystawienia (art. 1 ust. 3), najdalej drugiego dnia po upływie terminu założenia protestu;
3. przy prolongatach, przed umieszczeniem wzmianki o prolongacie.

Art. 9. Opłatę uiszcza się przez użycie urzędowego blankietu wekslowego, markami stemplowymi lub gotówką. Szczegółowe przepisy w tym względzie wyda Minister Skarbu.

Sporządzenie weksła w myśl przepisów niniejszej ustawy bez zachowania wymagań formalnych ustawy wekslowej rosyjskiej 1903 r. na obszarze b. zaboru rosyjskiego nie pozbawia weksła rygору, w tejsze rosyjskiej ustawie przewidzianego.

Art. 10. Osoby fizyczne i prawne, zajmujące się udzielaniem pożyczek za piśmiennem zobowiązaniem oraz skupem (dyskontem) i inkasem weksli, lub pośredniczące w skupie (dyskencie) i inkasie weksli, są obowiązane do prowadzenia w swoim lokalu handlowym ksiązek handlowych w taki sposób, aby każdego czasu z ksiązek wynikało:

- a) jakie weksle znajdują się w ich posiadaniu;
- b) daty wystawienia i płatności weksli,
- c) kwoty, na które weksel wystawiono;
- d) nazwisko dłużnika wekslowego.

Władzy skarbowej przysługuje każdego czasu prawo badania prawidłowego prowadzenia ksiązek oraz opłat wekslowych. W tym celu należy urzędnikowi skarbowemu, wylegitymowanemu poleceniem władzy skarbowej, przedłożyć zarówno ksiązki, jak i oryginalne weksle.

Przepisy te odnoszą się także do wymienionych w art. 17 dokumentów.

Art. 11. W razie nieuiszczenia opłaty, lub tylko częściowego uiszczenia, lub uiszczenia jej po upływie przepisane go terminu, lub w sposób nieprawidłowy (art. 9), każda z osób, w art. 7 wymienionych, niezależnie od solidarnego obowiązku zapłacenia nieuiszczonej opłaty, ulega karze pieniężnej, równąjącej się 50-krotnemu iloczynowi kwoty nieuiszczonej lub tejs, którą uiszczono po upływie przepisane go terminu, albo w sposób inny, niż to przewiduje ustawa.

Kto nie prowadzi przepisane j ksiązkowości wekslowej, fałszuje ksiązkę, lub wzbrania się pszedłożyć ksiązki lub weksle i dokumenty oryginalne urzędnikowi skarbowemu, wylegitymowanemu poleceniem władzy skarbowej, podlega karze pieniężnej 10.000 do 500.000 mk.

Ukaranemu za powyższe przewiniienia po raz wtóry w przeciągu dwóch lat może być odebrane uprawnienie handlowe lub przemysłowe.

Równiej karze podlega ten, komu udowodnione zostanie ukrywanie nieopłaconych dostatecznie weksli w celu poszkodowania Skarbu.

Art. 12. Nieuiszczoną opłatę i karę pieniężną wymierza władza skarbowa. Przeciw nakazowi płatniczemu można się odwołać do wyższej władzy skarbowej w ciągu miesiąca od dnia doręczenia nakazu. Odwołanie to należy wnieść do władzy skarbowej, która wydała nakaz płatniczy.

Władze skarbowe, upoważnione do orzeczenia w zakresie ustawy niniejszej, wyznaczy Minister Skarbu.

W razie nieuiszczenia opłaty lub jej części w terminie, wskazanym w nakazie płatniczym, należą się odsetki zwłoki w wysokości 1% za miesiąc. Zaczęty miesiąc liczy się za cały.

Art. 13. Osoba, do której doszedł weksel nieopłacony lub opłacony niedostatecznie, wolna jest od kary pieniężnej, o ile w przeciągu ośmiu dni od chwil otrzymania weksła, w każdym zaś razie przed puszczeniem go w dalszy obieg, uiści przypadającą opłatę gotówką. W tym przypadku osoby, później w wekslu uczestniczące, będą również wolne od kary pieniężnej.

Art. 14. Zwrotu niewłaściwie uiszczonej opłaty można żądać w ciągu roku od dnia uiszczenia opłaty.

Szczegółowe przepisy w tym względzie wyda Minister Skarbu.

Art. 15. Prawo Skarbu Państwa do żądania opłaty ulega przedawnieniu z upływem lat pięciu, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym powstał obowiązek uiszczenia opłaty.

Karalność przekroczeń niniejszej ustawy przedawnia się po upływie lat pięciu, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zaszło naruszenie przepisu.

Bieg przedawnienia przerywa się przez wszelkie czynności urzędowe, zmierzające do ustalenia wysokości opłaty, lub do jej uiszczenia względnie do nałożenia kary pieniężnej lub grzywny, gdy wiadomość o tych czynnościach doszła w drodze urzędowej do strony interesowanej.

Art. 16. Władze (państwowe i samorządowe) i urzędnicy tych władz, sądy i notariusze mają obowiązek w razie spostrzeżenia, że postanowieniom niniejszej ustawy nie uczyniono radość, donieść o tem natychmiast właściwej władzy skarbowej I instancji.

Art. 17. Postanowienia niniejszej ustawy stosują się również:

- a) do przekazów i obligów, opiewających na pieniądze i płatnych okazicielowi lub przeznoczonych za pomocą indosów;
- b) do obligów, wystawionych przez kupców na pożyczki, udzielone im na zastaw towarów lub papierów wartościowych;
- c) do świadectw zastawnych składów towarowych (warantów), a to z chwilą umieszczenia pierwszego indosu, w której to chwili od podane j w indosie sumy wierzytelności, zabezpieczone j zastawem, opłatę stemplową uiścić należy.

Do przekazów, opiewających bądź na wyraźnie oznaczoną osobę fizyczną lub prawną,

bądź na zlecenie lub na okaziciela, a sporządzonych w granicach Rzeczypospolitej na blankiecie instytucji, uprawnionej do przyjmowania pieniędzy na cudzy rachunek, oraz zawierających w treści swej słowo „czek“ i polecenie do odnośnej instytucji natychmiastowej wypłaty pewnej sumy z wierzytelności przekazującego, stosują się wprawdzie przepisy niniejszej ustawy, jednak z tą różnicą, że od przekazów takich pobiera się stałą opłatę w kwocie 5 mk. Postanowienia niniejszego ustępu nie mają zastosowania, jeśli przekazy takie nie zawierają daty wystawienia, lub jeśli puszczono je w obieg przed uwidocznioną na nich datą wystawienia; w tych bowiem wypadkach przekazy te podlegają takim samym opłatom stemplowym, jak weksle. Czeki Pocztovej Kasy Oszczędności są od opłaty stemplowej wolne.

Art. 18. Wykonanie niniejszej ustawy należy do Ministra Skarbu i Ministra Sprawiedliwości ewentualnie w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, a na obszarze b. dzielnicy pruskiej — do Ministra b. Dzielnicy Pruskiej w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 19. Ustawa niniejsza wchodzi w życie w miesiąc od dnia ogłoszenia.

Z tą chwilą przestaje obowiązywać ustawa z dn. 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83 poz. 553) o opłatach stemplowych od weksli oraz wszelkie dotychczasowe przepisy, dotyczące opłat stemplowych od dokumentów, wymienionych w art. 17 ustępu ostatni.

Marszałek: **Trąpczyński.**

Prezydent Ministrów: **Antonij Ponikowski.**

Minister Skarbu: **Michalski.**

Minister Sprawiedliwości: **Sobolewski.**

Minister Przemysłu i Handlu.

w z. **Henryk Strasburger.**

Minister b. Dzielnicy Pruskiej: **Wybicki.**

Powyższą ustawę podaję do ogólnej wiadomości i przestrzegania i zaznaczam, że ustawa wchodzi w życie w dniu 26 marca 1922 r.

Puck, dnia 20 czerwca 1922 r.

Lipski, starosta.

381.

Ustawa z dnia 24 marca 1922 r. w przedmiocie zmiany art. 17 ustawy z dnia 26 października 1921 r. o opłatach stemplowych od weksli (Dz. U. R. P. r. 1922 Nr. 38, poz. 313).

Art. 1. Ustęp 2 art. 17 ustawy z dnia 26 października 1921 r. o opłatach stemplowych od weksli otrzymuje brzmienie następujące:

„Do przekazów opiewających bądź na wyraźnie oznaczoną osobę fizyczną lub prawną, bądź na zlecenie lub na okaziciela, a sporządzonych na blankiecie firmy, uprawnionej do przyjmowania pieniędzy na cudzy rachunek, oraz zawierający w treści swej słowo „czek“ i polecenie do odnośnej firmy natychmiastowej wypłaty pewnej sumy z wierzytelności przekazującego, stosują się wprawdzie przepisy niniejszej ustawy, jednak z tą różnicą, że od przekazów takich pobiera się stałą opłatę w kwocie 5 marek. Postanowienia niniejszego ustępu nie mają zastosowania, jeśli przekazy takie nie zawierają daty wystawie-

nia, lub jeśli puszczono je w obieg przed uwidocznioną na nich datą wystawienia; w tych bowiem wypadkach przekazy te podlegają takim samym opłatom stemplowym, jak weksle. Czeki Pocztovej Kasy Oszczędności są od opłaty stemplowej wolne“.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu oraz Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Marszałek: **Trąpczyński.**

Prezydent Ministrów: **Antonij Ponikowski.**

Minister Skarbu: **Michalski.**

Minister Sprawiedliwości: **Sobolewski.**

Powyższą ustawę podaję do ogólnej wiadomości i przestrzegania.

Puck, dnia 20 czerwca 1922 r.

Lipski, starosta.

382.

Obwieszczenie w sprawie opłat stemplowych od podań.

Nawiązując do przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz świadectw urzędowych — Oręd. Pow. nr. 48 poz. 373 — podaję poniżej 2 komunikaty Ministerstwa Skarbu w tej samej sprawie.

Puck, dnia 30 czerwca 1922 r.

Lipski, starosta.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU dla obszaru b. dzielnic rosyjskiej i pruskiej w sprawie opłat stemplowych od podań.

W dniu 26. czerwca 1922 r. wejdą w życie nowe przepisy w przedmiocie opłat stemplowych od podań, ogłoszone na mocy ustawy z dnia 7. kwietnia b. r. w numerze 38 Dziennika Ustaw na str. 590 i następujących.

Opłata normalna wynosi 200 marek.

Nowe przepisy ustanawiają nadto następujące opłaty wyższe:

- 5000 marek od podań o zezwolenia na nabycie nieruchomości przez obcokrajowca;
- 3000 marek od podań następujących: a) o zatwierdzenie statutu lub zmiany statutu spółki akcyjnej (w szczególności też o zezwolenie spółce akcyjnej zagranicznej na działalność w Państwie Polskiem), b) o zezwolenie (koncesję) na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego — bez względu na to, która władza państwowa powołana jest do udzielania koncesji, c) podania o zezwolenie na urządzenie lub zmianę instalacji, potrzebnej do wykonywania przedsiębiorstwa zarobkowego, jeśli załatwienie podania wymaga oględzin na miejscu;
- 500 marek od podań następujących: a) o zezwolenie na wykonywanie poszczególnych czynności zarobkowych, np. na urządzenie widowiska, koncertu, wystawy, zabawy, loterii fantowej i t. p., b) o zezwolenie na niezamykanie lokalu publicznego (restauracji i t. p.), mimo nadejścia pory wyznaczonej zarządzeniami policyjnymi. Opłacie niższej od normalnej, mianowicie w wysokości 50 marek, podlegają rekursy (odwołania) przeciw nakazom płatniczym w przedmiocie danin publicznych (podatków, opłat, ceł). Rekursy

takie także się tem różnią od podań innego rodzaju, że opłata od podania wraz z opłatą od załączników (p. niżej) nie może wynosić więcej, niż czwartą część sumy spornej.

Przepisy powyższe dotyczą pierwszego arkusza podania. Każdy arkusz następny (w szczególności też każdy arkusz drugiego i dalszych egzemplarzy podania), jak również i każdy załącznik, podlega opłacie w wysokości 50 marek.

Opłatę od załączników oblicza się według ilości sztuk, a nie według ilości arkuszy. Załącznik podlega opłacie także w tym przypadku, gdy już poprzednio uiszczono od niego opłatę skarbową.

Opłatom w myśl nowych przepisów podlegają podania, wnoszone do państwowych władz i urzędów administracyjnych. Natomiast podania, wnoszone do władz i urzędów samorządowych w sprawach, należących do własnego lub poruczonego zakresu działania gmin lub innych związków samorządnych, nie podlegają opłacie na rzecz Państwa.

Podania, uwolnione od opłaty, są wymienione w § 6 „Przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych“ (str. 590). Między innymi są wolne od opłaty podania do władz oświatowych, oraz do zakładów naukowych i szkolnych, z wyjątkiem podań w sprawach gospodarczych tych władz i zakładów.

Fundacje, zakłady i zrzeszenia, mające siedzibę na obszarze Rzeczypospolitej, są uwolnione od opłat stemplowych od podań, jeśli za cel mają wyłącznie działalność dobroczynną, albo naukową, oświatową, kulturalną lub religijną; powinny jednak uzyskać decyzję Ministerstwa Skarbu, stwierdzającą, że zachodzą powyższe warunki uwolnienia od opłat, i na każdym podaniu — z wyjątkiem podania o legalizację — t. j. o zatwierdzenie aktu fundacyjnego względnie statutu) — wymieniać datę i liczbę owej decyzji.

Opłaty, o których mowa, uiszcza się za pomocą znaczków stemplowych. Nie należy jednak stemplować każdego arkusza i każdego załącznika, lecz należy na pierwszej stronie podania nakleić znaczki stemplowe, których wartość odpowiada sumie opłat od wszystkich arkuszy i wszystkich załączników. Na podaniu zatem, składającym się z dwóch arkuszy, do którego dołączono pięć załączników, można nakleić jeden znaczek za 500 marek, zamiast sześciu znaczków oddzielnych.

Jeśli podanie wniesione w dwu lub więcej egzemplarzach, to należy znaczki, których wartość odpowiada sumie opłat od wszystkich egzemplarzy, nakleić na pierwszej stronie egzemplarza pierwszego.

Celem uiszczenia opłaty od podania, wniesionego w drodze telegraficznej, winien petent nakleić znaczki stemplowe odpowiedniej wartości na blankiecie, mieszczącym telegram, oraz opłacić należność telegraficzną również za uwagę „Stempel . . . . . marek“, którą urząd telegraficzny dodaje do właściwego tekstu telegramu.

Jeśli podanie, podlegające opłacie, wniesione bez uiszczenia opłaty, lub jeśli uiszczono ją niedostatecznie, to podanie będzie załatwione dopiero po dostarczeniu znaczków stemplowych odpowiedniej wartości urzędowi, który ma podanie załatwić.

Celem zapoznania się z nowymi normami o opłatach stemplowych od podań i załączników,

wystarczy przeczytać §§ 1 do 19 oraz §§ 27 i 28 „Przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych, ogłoszonych w numerze 38 Dziennika Ustaw na str. 590 i nast. tudzież z pozycjami 1 do 9 taryfy, do nich załączonej. Nie jest zaś w tym celu potrzebnem czytanie ustawy z dnia 7-go kwietnia 1922 r., ogłoszonej w tymże numerze Dziennika Ustaw na str. 582, wszystkie bowiem postanowienia tej ustawy, dotyczące opłat od podań i załączników, są powtórzone w powołanych „Przepisach“. Podobnie ma się rzecz z rozporządzeniem, poprzedzającym owe „Przepisy“; rozporządzenie to bowiem (str. 588 do 590) ma na celu jedynie uzasadnienie legalności „Przepisów“. Takie same znaczenie mają cytaty, wydrukowane petitementem w nawiasach, poprzedzających poszczególne paragrafy „Przepisów“; cytaty te są jedynie wskazówką na jakich podstawach prawnych opierają się „Przepisy“, nie mają zaś żadnego znaczenia dla tych, którzy chcą poprzestać na zapoznaniu się z prawem obowiązującym.

Komunikat Ministerstwa Skarbu.

Przepisy o opłatach stemplowych od podań, streszczone w komunikacie Ministerstwa Skarbu, umieszczone w numerze 124 „Monitora Polskiego“ (z dn. 2 czerwca 1922 r.) na str. 1, stosowane będą od dnia 26 czerwca b. r. do podań, wnoszonych do państwowych władz i urzędów administracyjnych, mających siedzibę na obszarze byłej dzielnicy rosyjskiej i austriackiej.

O ile natomiast chodzi o podanie, wnoszone do władz i urzędów, których siedziba znajduje się na obszarze b. dzielnicy pruskiej, przepisy te stosowane będą dopiero od dnia 26 sierpnia b. r.

OGŁOSZENIA

Zakup

drzewa opałowego, użytkowego
wszelkiego rodzaju i torfu.

Oferty z podaniem cen
uprasza się nadesłać

Tomasz Jankowski
skład drzewa

Tuchola (Pomorze)

Szosa Świecka, telef. 56

Filja: Chełmno (Pomorze) ul. Wodna Nr. 31.

Filja: Inowrocław (Wlkp.) ul. Farna Nr. 2.

telef. 268.